

DECIZIE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Santek-Pro” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, prin care a fost admis demersul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și încetat procesul la cererea administratorului Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare

constată:

La 12 octombrie 2009, SRL „Santek-Pro” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 21 octombrie 2009 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SRL „Santek-Pro”, în scopul prevenirii modificării stării bunurilor, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare și numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Timotin Veaceslav”, deținătorul licenței seria A MMII nr. 021438 din 23 mai 2006.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 11 decembrie 2009, a fost intentat procesul insolvenței față de SRL „Santek-Pro” și desemnat în funcție de administrator al insolvenței ÎI „Timotin Veaceslav”.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011, au fost separate bunurile din masa debitoare a SRL „Santek-Pro” cu transmiterea lor în posesia creditorului garantat în vederea comercializării și stingerii datoriilor BC „Moldinconbank” SA și anume: sobă cu suport NET-1(2,42-77.0) model 2.5-95.46, WINDFIRE, nr. de serie 2250/95/60 NET1.99, producător Germania, Invois-7315 din 29 octombrie 1999, 7319, 7313,7318 din 4 noiembrie 1999, 7316 din 3 noiembrie 1999, 7322 din 8 noiembrie 1999, 7327 din 15 noiembrie 1999.

Cuptorul este compus din 35 de secții cu lungimea de 77 metri. Bunurile menționate sunt instalate și se află la adresa or. Taraclia, str. Uzinilor 3, gajat la suma de 4000000 lei, cu suportarea cheltuielilor de validare și valorificare.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 7 aprilie 2014, a fost intentată procedura de faliment față de SRL „Santek-Pro”, cu dizolvarea debitorului și desemnată ÎI „Timotin Veaceslav” în calitate de lichidator al SRL „Santek-Pro”.

La 8 aprilie 2013, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a depus cerere privind încasarea cheltuielilor de validare, prin care în temeiul art. 129 alin. (2) și (3) din Legea insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001 (redacția veche) a solicitat încasarea de la creditorul BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare în mărime de 4 % din produsul obținut în urma valorificării bunului separat și transmis în temeiul încheierii din 15 martie 2011 (f. d. 30-31, vol. II)

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014, a fost respinsă cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro” în proces de lichidare, Veaceslav Timotin cu privire la încasarea cheltuielilor de validare și valorificare, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, a fost respins recursul declarat de către lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin și menținută încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014.

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 24 iunie 2016, a fost aprobat bilanțul de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încetat procesul de faliment față de debitorul SRL „Santek-Pro”.

Au fost stinse obligațiile debitorului SRL „Santek-Pro”, pe care le avea înainte de intrare în procedura falimentului, cu excepția cazului când debitorul este tras la răspundere subsidiară în modul prevăzut de lege.

A fost radiat debitorul SRL „Santek-Pro” din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

La 10 mai 2017, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a depus o cerere cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei.

În motivarea cererii a invocat că după radierea debitorului SRL „Santek-Pro”, din Registrul de stat al persoanelor juridice, BC „Moldindconbank” SA a valorificat bunurile primite în posesie prin încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 și respectiv, a apărut dreptul său la încasarea cheltuielilor de validare și valorificare.

Menționează că potrivit prevederilor art. 100 alin. (1) Cod civil, legislatorul indică două temeuri de redeschidere a procedurii de lichidare și ambele sunt legate de existența bunurilor până la lichidarea persoanei juridice, când persoana care solicită redeschiderea nu a avut posibilitate să obțină soldul din aceste bunuri ori cu depistarea lor după lichidare.

Sușține că BC „Moldindconbank” SA a fost somată referitor la necesitatea achitării cheltuielilor de validare și valorificare, însă ultima a refuzat satisfacerea cerințelor înaintate.

Explică că obligația achitării cheltuielilor expuse supra era reglementată de prevederile art. 129 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 632 din

14 noiembrie 2001 care statua că dacă bunul a fost transmis spre valorificare în posesiunea creditorului garantat, acesta trebuie să plătească din produsul obținut în masa debitoare mai întâi cheltuielile de validare. Iar potrivit alin. (3) cheltuielile de validare cuprind cheltuielile de stabilire de fapt a valorii bunului și a drepturilor asupra lui. Ele sunt fixate în proporție de 4% din produs.

Subliniază că odată cu intrarea în vigoare a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și abrogării legii vechi nr. 632 din 14 noiembrie 2001, art. 253 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că prevederile legii noi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate până la intrarea ei în vigoare.

În acest sens, invocă și prevederile art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 potrivit cărora, în produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de validare și de valorificare, rezultate din menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 10 % din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, iar din rest se acoperă de îndată creanța garantată care are primul rang de prioritate. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit asupra masei debitoare, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma aceluia impozit.

Consideră că din această perspectivă, încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 instituie obligația legală și necondiționată a BC „Moldindconbank” SA de a achita cheltuieli de valorificare în valoare de 4 % în beneficiul SRL „Santek-Pro”, ceea ce constituie suma de 160000 lei și că în același timp, SRL „Santek-Pro” este degrevat de probațiune atât în sensul demonstrării valorii acestor cheltuieli cât și necesității acestora.

Solicită redeschiderea procedurii de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încasarea din contul BC „Moldindconbank” SA în beneficiul SRL „Santek-Pro” cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 160000 lei.

La 9 iunie 2017, BC „Moldindconbank” SA a înaintat un demers cu privire la încetarea procesului la cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei.

În motivarea demersului cu referire la prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 265 lit. b) CPC invocă că procesul judiciar intentat pe marginea cererii menționate urmează a fi încetat.

Explică că la data de 8 aprilie 2013, Veaceslav Timotin s-a adresat Curții de Apel Cahul cu aceeași cerere, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, solicitând încasarea din contul BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare în mărime de 4% din produsul obținut în urma valorificării bunului care ar fi fost separat din masa debitoare. Astfel, prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014 cererea lui Veaceslav Timotin a fost respinsă ca neîntemeiată, fiind menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014.

Consideră nefondată afirmația lui Veaceslav Timotin precum că instanța ar fi respins cererea anterioară precum că la acel moment banca încă nu valorificase bunul separat, or instanța de insolvență a respins cererea pe motiv că Veaceslav Timotin nu a prezentat careva probe concludente ce ar demonstra că a fost realizată

transmiterea bunului din masa debitoare a SRL „Santek-Pro” în posesia băncii, concluzionând despre netemeinicia cererii respective.

Sușține că este inacceptabilă și inadmisibilă adresarea repetată cu aceeași cerere, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri doar din simplul considerent că ar fi fost acumulate noi probe.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, a fost admis demersul BC „Moldindconbank” SA și încetat procesul la cererea administratorului Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea de la BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare și valorificare, pe motiv că într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la aceleași temeuri, a fost emisă o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

A fost menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

La 15 iunie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu emiterea unei noi soluții de redeschidere a procedurii de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încasarea de la BC „Moldindconbank” SA în beneficiul SRL „Santek-Pro” a cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 160000 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată considerând-o ca neîntemeiată și ilegală.

Menționează că cererea cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încasarea sumei este întemeiată pe încheierea irevocabilă a Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 care statuează obligația BC „Moldindconbank” SA de a achita în contul SRL „Santek-Pro” cheltuielile de validare și valorificare.

Indică că instanța de insolabilitate a apreciat eronat probele prezentate, or, obligativitatea achitării cheltuielilor de validare și valorificare a fost deja subiect de discuție și a fost admisă și că aceasta nu poate fi respinsă pe lipsă de temeinicie.

Consideră că instanța de insolabilitate a aplicat eronat prevederile art. 265 lit. b) CPC, potrivit cărora instanța dispune încetarea procesului în cazul în care într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului în legătură cu renunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți.

Relevă că cererea depusă la 8 aprilie 2013 a fost respinsă doar din considerentul că BC „Moldindconbank” SA nu ar fi valorificat bunurile și nu din motivul că nu are drept de înaintare a unei asemenea cereri sau aceasta ar fi nejustificată.

Menționează că obligația achitării cheltuielilor expuse supra era reglementată de dispozițiile art. 129 alin. (2) din Legii insolabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001 care statuau că dacă bunul a fost transmis spre valorificare în posesiunea creditorului garantat, acesta trebuie să plătească din produsul obținut în masa debitoare mai întâi cheltuielile de validare.

La 17 iulie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, BC „Moldindconbank” SA a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin.

La 25 iulie 2017, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a declarat recurs suplimentar împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu emiterea unei noi soluții de redeschidere a procedurii de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încasarea de la BC „Moldindconbank” SA în beneficiul SRL „Santek-Pro” a cheltuielilor de validare și valorificare în mărime de 160000 lei.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că în scopul executării încheierii Curții de Apel Economice din 15 martie 2011, a fost solicitată eliberarea titlului executoriu, însă instanța a refuzat în eliberarea acestuia pe motiv că valoarea cheltuielilor de validare și valorificare urma a fi stabilită abia după vânzarea bunurilor transmise în posesia creditorului garantat.

Astfel, consideră că după înstrăinarea bunurilor el este în drept de a pretinde încasarea cheltuielilor de validare și valorificare.

În susținerea poziției sale, recurentul s-a referit la prevederile art. 52 alin. (1), (2) și (3), art. 117 alin. (1), art. 132 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

În context, mai indică prevederile art. 123 alin. (2) CPC, susținând că încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 este irevocabilă, iar prin dispoziția acestui act judecătoresc, BC „Moldindconbank” SA a fost obligată la achitarea cheltuielilor de validare și valorificare.

La 12 septembrie 2017, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a mai declarat un recurs suplimentar împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, invocând aceleași temeiuri de drept și de fapt.

La 21 septembrie 2017, BC „Moldindconbank” SA a depus referință la recursul declarat de lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin, prin care a solicitat respingerea recursului.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din actele cauzei se constată că încheierea recurată a fost pronunțată la 9 iunie 2017, iar recursul împotriva acesteia a fost declarat la 15 iunie 2017.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de insolvență și remiterea cauzei la rejudecare din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Conform art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Din actele cauzei se constată cu certitudine că prin încheierea Curții de Apel Cahul din 7 aprilie 2014, a fost intentată procedura de faliment față de SRL „Santek-Pro”, cu dizolvarea debitorului și desemnată ÎI „Timotin Veaceslav” în funcția de lichidator al SRL „Santek-Pro”.

Tot actele cauzei atestă că la 8 aprilie 2013, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a depus cerere privind încasarea cheltuielilor de validare, prin care în temeiul art. 129 alin. (2) și (3) din Legea insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001 (redacția veche) a solicitat încasarea de la creditorul BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare în mărime de 4 % din produsul obținut în urma valorificării bunului separat și transmis în temeiul încheierii din 15 martie 2011 (f. d. 30-31, vol. II).

Se mai constată că prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014, a fost respinsă cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro” în proces de lichidare, Veaceslav Timotin cu privire la încasarea cheltuielilor de validare și valorificare, argumentul principal fiind faptul că ultimul nu a prezentat instanței probele care să demonstreze că bunul a fost evaluat și comercializat, respectiv că dânsul a suportat cheltuieli de valorificare și validare (f. d. 57-59, vol. III).

Iar, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, a fost respins recursul declarat de către lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin și menținută încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014.

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 24 iunie 2016, a fost aprobat bilanțul de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încetat procesul de faliment față de debitorul SRL „Santek-Pro”.

Au fost stinse obligațiile debitorului SRL „Santek-Pro”, pe care le avea înainte de intrare în procedura falimentului, cu excepția cazului când debitorul este tras la răspundere subsidiară în modul prevăzut de lege.

A fost radiat debitorul SRL „Santek-Pro” din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Este cert și faptul că la 10 mai 2017, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a depus o cerere cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea de la BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare și valorificare.

La 9 iunie 2017, BC „Moldindconbank” SA, în temeiul art. 265 lit. b) CPC, a înaintat un demers cu privire la încetarea procesului la cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei, în legătură că asupra litigiului există o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Drept urmare, prin încheierea Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, a fost admis demersul BC „Moldindconbank” SA și încetat procesul la cererea administratorului Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la

BC „Moldindconbank” SA, pe motiv că într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la aceleași temeuri, a fost emisă o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticile formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, iar încheierea neîntemeiată și pasibilă de casare, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural și cu aprecierea incompletă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei.

În susținerea acestei opinii se vor reține prevederile art. 265 lit. b) CPC, care indică că instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului în legătură cu renunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți.

În interpretarea corectă a acestor prevederi legale este de înțeles că pentru încetarea procesului pe temeiul dat, urmează a fi întrunite concomitent trei condiții și anume ca părțile, obiectul și temeiurile din acțiunea aflată pe rol să fie identice celor în privința cărora există deja un act judecătoresc irevocabil.

La caz, prin prisma acestor prevederi legale, se constată că instanța de insolabilitate, admitând demersul BC „Moldindconbank” SA cu privire la încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. b) CPC, a reținut că anterior prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014, a fost examinată și respinsă ca neîntemeiată cererea lichidatorului Veaceslav Timotin privind încasarea cheltuielilor de validare și valorificare, actul respectiv fiind irevocabil.

Instanța de recurs relevă, însă, că concluzia instanței de apel cu privire la încetarea procesului la cererea administratorului Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindconbank” SA este una lipsită de incertitudine.

Or, din materialele cauzei se constată indubitabil că în cererea depusă la 8 aprilie 2013 și respinsă prin încheierea Curții de Apel Cahul, lichidatorul Veaceslav Timotin a solicitat încasarea cheltuielilor de validare în mărime de 4 % din produsul obținut în urma valorificării bunului separat, făcând referire la prevederile art. 129 alin. (2) și (3) din Legea insolabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001, bunurile transmise BC „Moldindconbank” SA, la acel moment nefiind valorificate.

În cererea depusă la 10 mai 2017, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a solicitat redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei invocând deja valorificarea și înstrăinarea de către BC „Moldindconbank” SA a bunului transmis în posesie cu încasarea cheltuielilor de validare și valorificare în sumă de 160000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014, la care face referire instanța de insolabilitate în încheierea prin care a fost încetat procesul,

cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro” Veaceslav Timotin din 8 aprilie 2013 cu privire la încasarea cheltuielilor de validare în mărime de 4 % din produsul obținut în urma valorificării bunului separat, a fost respinsă pe motiv că lichidatorul SRL „Santek-Pro” Veaceslav Timotin nu a prezentat instanței probe că bunul a fost comercializat, evaluat și respectiv, nu au fost prezentate probe cu privire la suportarea cheltuielilor de valorificare și validare a bunului, dar nu din considerentul că lichidatorul nu este în drept să înainteze o asemenea cerere sau că aceasta ar fi neîntemeiată.

În atare condiții este evident că temeiul invocat de lichidatorul Veaceslav Timotin în cererea depusă la 10 mai 2017 cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindconbank” SA, este diferit de cel invocat în cererea depusă de lichidatorul Veaceslav Timotin la 8 aprilie 2013, care a fost respinsă prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014, fapt ce indică la netemeinicia cererii BC „Moldindconbank” SA cu privire la încetarea procesului.

Distinct de aceste considerente, instanța de recurs constată ca neîntemeiată soluția instanței de insolvență cu privire la admiterea cererii BC „Moldindconbank” SA de încetare a procesului la cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei, pe motiv că într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la aceleași temeuri, s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

Sub aspectul celor relatate, instanța de recurs conchide că recursul declarat de lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea încheierii Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017 și pronunțarea unei noi încheieri de respingere a demersului BC „Moldindconbank” SA cu privire la încetarea procesului și remiterea cauzei în instanța de insolvență pentru judecarea în fond a cererii depusă de lichidatorul „SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea de la BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare și valorificare.

În conformitate cu art. 427 lit. b), c), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin.

Se casează încheierea Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Santek-Pro” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine și se adoptă o nouă încheiere prin care:

Se respinge cererea Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societatea pe Acțiuni cu privire la încetarea procesului la cererea administratorului Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Se remite cauza la Curtea de Apel Cahul pentru judecarea în fond a cererii administratorului Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță